

ΞΕΝΟΦΩΝ, ΚΕΦ.3-ΠΑΡ.52

ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ἀκούσας ταῦτα
ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν
ἐπὶ τὴν ἐστίαν
καὶ εἶπεν·
«Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες,
ἰκετεύω
τὰ πάντων ἐννομώτατα,
μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι
ἐξαλείφειν
μήτε ἐμὲ
μήτε ὃν ἂν βούληται ὑμῶν,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μόλις άκουσε αυτά,
ο Θηραμένης πήδηξε πάνω
στον βωμό
και είπε:
«Εγώ, είπε, άνδρες Αθηναίοι,
ικετεύω
στο όνομα της δημοκρατίας,
να μην είναι στο χέρι του Κριτία
να διαγράφει
ούτε εμένα
ούτε όποιον θέλει από εσάς,

ἀλλ' ὄνπερ νόμον
οὔτοι ἔγραψαν
περὶ τῶν
ἐν τῷ καταλόγῳ,
κατὰ τοῦτον
καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι.

ἀλλὰ (με) αὐτὸν τὸν νόμο,
τὸν ὁποῖο αὐτοὶ οἱ ἴδιοι συνέγραψαν
σχετικὰ με ὅσους
βρίσκονται στὸν κατάλογο,
σύμφωνα με αὐτὸν
καὶ εσεῖς νὰ ἐγὼ νὰ δικαζόμεστε.

τον διαγράψω από τον κατάλογο

με τη σύμφωνη γνώμη όλων σας.

Και αυτόν, είπε,

εμείς τον καταδικάζουμε σε θάνατο».